

5. Jární vágyysz az életúton? Isten igéjét nézzed!
Krisztus a halálával von Az üdvkapuhoz téged.
Ím Krisztust megfeszítették, A kősrba eltemették A te bűneidért is!
6. Ha vágyad, hogy kegyelmében Szíved is részesedjék,
Járj véle a hitösvényen És híven kövesd léptét!
Az öembert feszítsed fel, És bűneidet hagyjad el S a gonosz kívánságot!
7. Hagyd el bűnöd bűnbánattal, És higgy Jézus nevében!
A srba szállj le Krisztussal, Keresztség szentségében!
Feltámad, aki vele hal, És eljut Jézus Krisztussal Az örök üdvösségre!
8. Bár kezdetben a keskeny út Telt kinnal, szenvedéssel,
De végül örök üdvre jut, Ki azon jár türeessel!
Ki a kapun behatolt már, Ott arra örök béke vár, És örvend életének!
9. Kezdetre a széles útnak Gyönyörű mezőn visz át,
De később veszélybe juttat, És kárhozatot hoz rád!
Tüzében a kintengernek Kimondhatlanul szenvednek, Akik bűnökben éltek!
10. Ó, ember, ezért gondold meg, A síron túl mi léssen!
A két utat hát mérlegeld Még itt a földi létben!
Jaj néked, ha bűnben maradsz, De Jézusban ha feltámadsz,
Az üdvösség lesz részed!

107. Hagyjátok ti a világot...

Előző énekre.

1. Hagyjátok ti a világot Hiú ragyogásával;
A Békekirályt hívjátok A szeretet vágyával!
Mint ártatlan kis gyermekek, Hozzá úgy közeledjete, Szeretete tiétek!
2. Hozzánk oly szegényesen jó, Ki mindenünket adta;
Kemény jászolban szunnyad Ő, De Istentől áldatva.
A Szent jött emberi testben, A vérnek kötelékében, Hogy minket megválthasson!
3. Az Úr jó szolga képében: A bűnös menedéke;
És fénylik szelíd szemében A vigasz, áldás, béke;
Nem ítélettel szól hozzánk, De megmutatja jó Atyját, A kegyest s igazságost.
4. Csillaga bármily sötétben Közel van mindnyájunkhoz,
Segít rajtunk Ő szívesen És üdvöt, kegyelmet hoz;
Eltévedt juhát keresi, A gúnyt s halált nem kerüli, Felveszi bűneinket.
5. Mély bánattal megértsetek, Hogy néktek Ő hiányzott;
Valljátok meg bűneitek, Mi gyötört és csak bántott!
Ő fölvidít és megsegít, Mert kegyes, nyájas és szelíd, S így vidámakká lészetek.

6. Min - dig Ő - rá gon - dol - ja - tok, S el ne hagy - já - tok
Csak ke - nye - rét kí - ván - já - tok, És é - le - te for -

há - zát; Az ég fe - lé pil - lant - sa - tok, És
rá - sát;

szí - vé - re bo - rul - ja - tok, Hisz kar - ját fe - lénk tár - ja!

7. Ha a lét zajló tengerén Hányódik a te élted,
Ő horgonyod, ki megtart, véd, És mindig szeret téged!
Az éjszakában égi fény, És pajzs a küzdés idején;
Elveszni Jézus nem hagy!

108. Ó, ember, vizsgál meg szíved...

Előző énekre.

1. Ó, ember, vizsgál meg szíved, Hogy mi növekszik benne;
Érett kalászt mennyit termett, Vagy tövissel van telve?
Mert a termésből tudjuk csak, Kitől származhatott a mag:
Istentől vagy Sátántól?
2. Ha szíved olyan, mint az út, Hová madarak szállnak,
Minden magot, mely oda jut, Nagy hamar felkapkodnak.
Vizsgál meg magad, s tudnod kell, Ha így áll dolgod szíveddel,
Sajnálatra vagy méltó.